

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eginhartvs De Vita Caroli Magni, Animadversionibvs Illvstratvs

Bessel, Friedrich
Reinhard, Johann Friedrich

Helmeftadii, 1667

Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10996

Adelmo, Annal. Fuldens. ad ann. 810. itemque ab Egolismens. Monacho, p. 277. diversa sunt, quorum auctoritate Nicephoro redditam Venerorum Urbem scimus. Nec desunt alia nobis argumenta, quæ jus aliquod Carolo in Venetos fuisse probent. Etenim, si factam credimus ordinationem ab Imperatore de Ducibus & populis tam Venetiæ, quam Dalmatiæ, ut habent verba omnium Historicorum probatissimi, Adelmi, ad ann. 806. confectarium est ut potestatem in Venetos, eidem tribuamus. Quid quod *Gradus* quoque Insula, inter Metropolitanas Civitates refertur in testamento Carolino, quod fieri non potuisset, nisi in jus Francorum eadem Civitas transfisset.

Lingua quidem penè similes] Sclavicam opihor intelligit, quam antiquissimam jam olim *Iornandes* scripsit. Latè adhuc eadem viget per Hungariam, Bohemiam, Livoniam, Poloniam, Russiam cæterasque gentes dialectis tantùm variantibus, nisi quod Litvanica eique affinis Curlandica, paulo à cæteris proxiùs abit. *Britannicam* huic ferè similiem jam olim scripsit *Tacitus de Situ Germaniæ*.

CAPVT XVI.

* MS. Adelfonsum.

AUxit etiam gloriam regni sui, quibusdam regibus 1. ac gentibus per amicitiam sibi conciliatis † Adeo 2. namque * Adelfonsum, Galetia atque Asturicæ regem, sibi societate devinxit, ut is cum ad eum vel litteras vel legatos mitteret, non aliter se apud illum quam propriū suum appellari juberet. † Scotorū quoque re- 3. ges sic habuit ad voluntatem suam per suam munificentiam inclinatos: ut eum nunquam aliter quam Dominum, seque subditos ac servos ejus pronuntiarent. † Extant epistolæ 4. ab iis ad eum missæ, quibus hujusmodi affectus eorum erga illum indicatur. † Cum Aaron rege Persarum, qui, excepta 5. Indiâ, totum penè tenebat Orientem, talem habuit in amicitia concordiam, ut is gratiam ejus omnium, qui in toto orbe terrarum erant, regum ac principum amicitia præponeret, solumque illum honore ac munificentia sibi colendum judicaret: ac proinde cum legati ejus, quos cum donariis ad sacratissimum Domini ac Salvatoris nostri sepulcrum, locumque resurrectionis miserat, ad eum venissent,

sent, & ei domini sui voluntatem indicassent: non solum quæ petebantur fieri permisit, sed etiam sacrum illum & salutarē locum, ut illius potestati adscriberetur, concessit, & revertentibus legatis suos adjungens, inter vestes & aromata & cæteras orientalium terrarum opes, ingentia illi dona
 * transmisit, cum ei paucos ante annos eum quem tunc so-
 6. lum habebat roganti mitteret elephantem. † Imperatores etiam Constantinopolitani Nicephorus, Michael & Leo, ultro amicitiam & societatem ejus expetentes, complures ad eum misere legatos, cum quibus tamen propter susceptum à se Imperatoris nomen, & ob hoc, quasi qui imperium eis eripere vellet, valde suspectum, foedus firmissimum
 * statuit, ut nulla inter partes cujuslibet scandali remane-
 7. ret occasio. † Erat enim semper Romanis & Græcis Fran-
 8. corum suspecta potentia. † Unde & Græcum illud extat proverbium: * Τὸν Φεγγλὸν φίλον ἔχης, γείτονα σὺν ἔχης.

* MS.
dixit.* MS.
posuit.* Francum
amicum
habeas, vi-
cinum ne
habeas.

ANIMADVERSIONES

AD CAP. XVI.

Adelfonsum Galetia atque Asturica regem,] Adelfonsum hunc (& abbreviatâ voce *Alfonsum*) Carolo ex amico inimicum reddidère, qui nescio quas belli inter utrumque causas disseminatas vulgârunt: Bertam scilicet sororem Caroli uxorem fuisse Alfonso II. Regis, ex moribus *Casti* cognominati. Quæ cum nullos ex marito suscepisset liberos, Carolum hæredem regni Hispaniæ instituere voluerit. Cui cum se opponeret Alfonso, bellum inde ortum, in quo Carolus ab eodem superatus sit, Quæ fabula à scriptoribus Hispanicis primùm prolata, rejecta est à Mejero *annal. Flandr. ann. 778.* Baronio *romo 9. ann. 812.* itemque Gryphindro *de Weichbildis Saxon. cap. 10 p. 23.* Adelmus certè, & cum eo reliqui, multis ab Alfonso muneribus cultum referunt Carolum *ad ann. 797. & 798.* Poëta Westphalus, Paraphrastes Nostri, *lib. V. v. 299.*

Ex quibus unus erat Adelfonsus nomine dictus,

Qui rex Asturiæ Galliciæq; fuit,

Qui dum Legatos & munera mitteret illi,

Mandabat dici se proprium Caroli.

H 2

Scoto.